

вляватъ слова отъ слокове. Безъ друго са разбира, че много по трудно и повече време трябва за да научатъ дѣцата толкова много знакове, които често и забъркватъ слабятъ дѣтски умъ (защото твърдѣ много си приличатъ единъ на други) *). На дѣцата щеше да бѣде много по лесно, ако още отъ самото начало тѣмъ имъ съобщавахъ не названіето на буквата, но нейното произношеніе. Напр. да ги учатъ *с* да го четятъ като *сз* (изговаряйте го като *сз* но *з* отхвърляйте), а не като *се*; *б* като *бз* а не като *бе*; *ш* като *шз*, а не като *ше* и т. натат. Този способъ, както виждами дѣйствува съвършено противоположно на силлабическіятъ способъ и са нарича *способъ на звучното члене* или *звучна метода*. Тѣй сѣщо да прочетемъ *песлухъ* думата *жаба* трябва ето какъ да произнасямы буквите. *жз* (произнасяйте като *же*, но *е* отхвърляйте) *а* като *а*, *бз* (произнасяйте като *бе*, но *е* отхвърляйте), *а* като *а*. Да земиме още една дума *сакъ*. *сз* (произнасяйте като *се*, но *е*, отхвърляйте), *а* като *а*, *кз* (произнасяйте *ке*, но *е* отхвърляйте). Въ думата *сакъ*, по звучната метода, ние ви нарекохми само първитѣ три букви и то тѣй, както са чуватъ въ думата; ние ви нарекохми само 1-та *сз*, 2-та *а*, 3-та *к*; остава още 4-та буква *з*; но тя никакъ са нечува, защото тя нѣма никакъвъ звукъ,

---

*) Тѣй като при такъва способъ дѣцата трѣба да научаватъ сѣки слогъ отдѣлно, то по тѣзи причина, той е нареченъ *силлабически*. (отъ думата *силлабисъ* — *слогъ*).